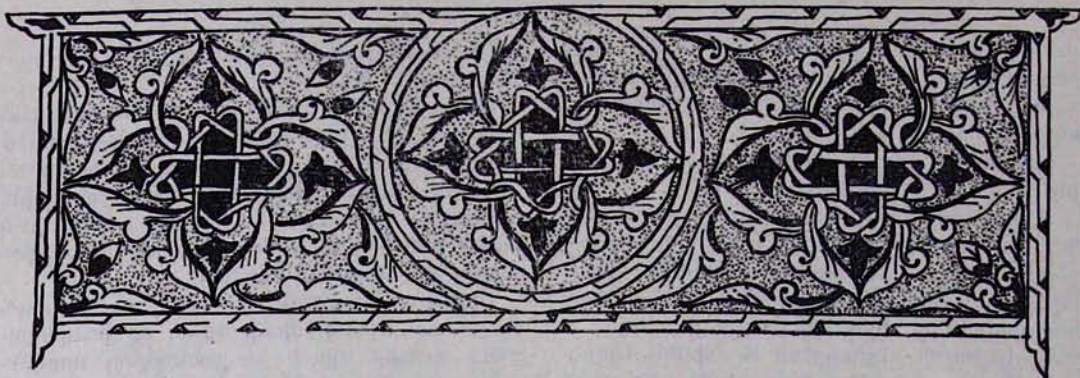

ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԽՈՍՔԸ

ԲՈԼՈՐ ՄԱՅՐՈՐԸ ԿՈՅՍ ԵՆ*

Ո՞ր հայրը, ի տես նորածին իր երեխային չի բացականչեր՝ հրաշք, և պահ մը իր կնոջ մէջ չի տեսներ պատկերը սուրբ Կոյս Մարիամին:

Այո, բոլոր ծնունդները հրաշքներ են, բոլոր մայրերը կոյսեր են:

Կինը, մայրութեամբ վեր կը բարձրանայ մարմնականի պայմանէն ու կը պսակուի ծննդեան հրաշքի լոյսով: Կը զգայ իր էութեան մէջ սարսուռը արարչագործութեան ու ծունկի եկած իր ծնած երեխայի առջև, կը տեսնէ անոր մէջ պտուղը Աստուծոյ շնորհաբաշխ ուժին և տեսիլքը կ'ունենայ նմանուելու ՎՅԻՍՏԱ ծնող սուրբ կոյսին:

Ահա հոգեկան հիմնական ճշմարտութիւն մը մայրութեան մասին, որ իբրև հիմք պէտք է ծառայէ, կը խորհինք, մեր բոլոր դատումներուն՝ ընտանիքի և ընտանեկան կեանքի վերաբերեալ:

Գիտութիւնը, իր բոլոր յայտնաբերումներով ու հաստատումներով կը մնայ դերին մէջ՝ ծննդեան հրաշքին մարմնական մեքենականութիւնը և գոյառման պայմանները հետապտտողի ու բացատրողի: Սակայն հրաշքը կը մնայ հրաշք, անխմանալի խորհուրդ: Աւելին, գիտութեան լոյսի ներքև, հրաշքը կը դառնայ առաւել հրաշալի:

Հրաշալիքը ծնունդի և սրբութիւնը մայրութեան, ահա հիմքը ընտանիքին: Չի ընտանիքն է խորանը՝ այդ հրաշքին և աղբիւրը մայրական սրբութեան:

* Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի խոսքը՝ անգլերէն թարգմանությամբ տպւած Միացյալ Նահանգներում հրատարակվող հանրահայտ «LEADERS» («Առաջնորդներ») հանդեսի 1980 թվականի հոկտեմբեր-նոյեմբեր-դեկտեմբեր միացյալ համարում:

All Mothers Are Virgins

By His Holiness Vasken I,
Supreme Patriarch and Catholicos
of All Armenians, Etchmiadzin, Armenia

Is there a father who, upon glimpsing his new-born child for the first time, does not exclaim: "A miracle?" And is there a father who, in that instant, does not see in his wife the image of Mary, the Holy Virgin? In this sense, all births are miracles; all mothers virgins.

In motherhood, a woman transcends her physical being and is crowned with the light of the miracle of birth. She feels deep within her the blessed shudder of creation and, kneeling before the infant she bore, sees in the child the gracious work of God's great power, and envisions herself the Holy Virgin.

This is the fundamental, spiritual truth about motherhood, which, we feel, must serve as the basis of all judgments on family and family life.

With all its discoveries, with all the knowledge it has developed, science remains limited to the role of examining and understanding the physical aspects and circumstances of procreation. Yet the miracle remains a miracle, an unfathomable mystery, and in the light of science, even more miraculous.

The miracle of birth and the sanctity of motherhood are the foundations of the family; the family is the altar of that miracle and the fountain of that sanctity. The Christian conception of the family is embedded in such natural, human sentiments. Thus did Jesus proclaim the familial union between man and woman a Divine Act, commanding: "What therefore God has joined together, let no man put asunder" (Mark 10:9).

This religious conception of the family is confirmed as well by the studies and researches of the social sciences, demonstrating that the family is the foundation of human society, of nations and their survival, of all history.

In light of these religious and scientific truths, it becomes increasingly essential in our day to defend and strengthen the institution of the family, which religion regards as the sacred gift of God, which the social sciences accept as the foundation and guarantor of individual and collective life, of physical and spiritual health and moral harmony.

We exhort clergymen, educators, legislators, men of the arts and sciences, in all countries, to work together to restore the sanctity of the family.

Բնական, մարդկային հիմնական այս զգացումներու վրայ խարսխուած է ընտանիքի մասին քրիստոնէական ըմբռնումը: Այդպէս է որ Յիսուս, ամուր հաստատելու համար ընտանեկան միութիւնը տղամարդու և կնոջ, աստուածային արարչագործութիւն կը հռչակէ զայն և կը պատգամէ՝ «չոր Աստուած զուգեաց մարդ մի մեկնեցէ»:

Կրօնական այս ըմբռնումը ընտանիքի մասին կը հաստատուի նաև գիտական հետազոտութիւններովը և տեսութիւններովը հասարակական գիտութիւններու, որոնք ընտանիքը կը նկատեն հիմնաքարը մարդկային ընկերութեան, հետևաբար նաև ազգութիւններու կեանքին ու կապմատրման և անոնց գոյատևման, որով և պատմութեան:

Կրօնական և գիտական այս ճշմարտութիւններու լոյսին ներքև, հետըզհետէ առաւել անհրաժեշտ կը դառնայ մեր օրերուն պաշտպանել և ամրապնդել ընտանիքի հաստատութիւնը որ կրօնական ըմբռնումով սուրբ է իբրև աստուածային տնտեսութեան մէկ տնօրինութիւնը, իսկ հասարակական գիտութիւններու եզրակացութիւններով՝ հիմքն է ու երաշխիքը մարդկային անհատական ու հաւաքական կեանքի, մարմնոյ ու հոգւոյ առողջութեան ու բարոյական կեանքի հաւասարակշռութեան և ներդաշնակութեան:

Հոգևորականներ, դաստիարակներ, գիտութեան ու արուեստի մարդիկ և օրէնսդիրներ, բոլոր երկիրներէն, ձեռք-ձեռքի տուէք վերականգնելու համար սրբութիւնը ընտանիքին:

